

Závěr roku 2018 přinesl poměrně teplé počasí, tak vyrazíme na pár dní do Písku a do okolí.

Písek

Byl založen roku 1243 a díky četným historickým budovám byl jeho střed prohlášen za městskou památkovou zónu. Opravdu je zde na co koukat, a to jak ve dne, tak po setmění. Z Hotelu Buly, kde jsme ubytováni, je to jen pár set metrů přes krásný park k historickému kamennému mostu, který pochází ze 13. století a považuje se za nejstarší český stojící most. Dominantou a dobrým orientačním bodem je gotický kostel Narození Panny Marie s hodinovou věží. Další pamětihodností je královský hrad. V objektu bývalé Sladovny se nacházejí stálé výstavy a expozice. Jednu z nich, s názvem 50 let Járy Cimrmana, navštívíme a opravdu je na co koukat.

V Písku pobýval delší dobu spisovatel Adolf Heyduk, a proto zde má nejen sochu v místním parku, ale také trvalý památník, což je dochovaný pokoj, pracovna a jídelna, vše vybavené původním nábytkem a obrazy.

Na nábřeží řeky Otavy stojí nejstarší vodní elektrárna v Čechách, kterou postavil v roce 1887 František Křížík. Ve středu města stojí mnoho domů, které nesou vlastní označení, například U bílého beránka, U zlaté lodi atd., a zároveň se pyšní různými stavebními slohy. Některé nesou prvky baroka, jiné pozdní gotiky. Velmi krásný je i žlutě omítnutý bývalý Hotel Dvořáček, na kterém je 11 sgrafit, které navrhl Mikoláš Aleš.

Protože z Písecka pocházelo velké množství letců, kteří během II. světové války bojovali v řadách RAF, mají na jednom konci Palackého sadu postavený pomník v podobě křídla letounu. Nedaleko vlakového nádraží stojí od roku 2003 areál soukromé vysoké školy, Filmové akademie Miroslava Ondříčka. Když se setmí a město se rozsvítí, dopřejeme si procházku po nábřeží, které je obepnuté jak cyklostezkou, tak stezkou pro pěší. Pohled na historickou část má opravdu své kouzlo.

Vodňany

Druhý den brzo ráno vyrazíme na vlak do Vodňan. Na náměstí je spousta pamětních desek, ať už věnované pobytu Julia Zeyera, Jana Zrzavého, Františka Heritese nebo místního rodáka Jana Campanuse Vodňanského, který se stal v 17. století rektorem Karlovy univerzity.

Na rohovém domu je umístěna deska oznamující, že se zde 12. 5. 1945 sešli zástupci americké a sovětské armády, aby se dohodli na demarkační čáře.

Nejmarkantnější památkou města je děkanský kostel Narození Panny Marie, o kterém jsou

první zmínky již roku 1317. Příjemná je i procházka kolem potoka, ke kterému se dá sejít ze zadních traktů mnohých domů. Trochu nás zamrazilo při pomyslení, že to všechno bylo při povodních v roce 2002 pod vodou.

▣ **Vlakem pokračujeme do Putimi**

Malá obec břehu řeky Blanice má nádraží z roku 1875 a to se nachází hned vedle krásného rybníka, kolem něhož vede cesta k památníku Švejka. Hned naproti němu je na domečku cedule připomínající, že se zde natáčel film Dobrý voják Švejk.

Pár desítek metrů odtud je soukromá mini ZOO, kde je možné ve voliérách a výběžích spatřit mnoho domácích i cizokrajných ptáků a zvířat. Jsou tu i klokani, kteří jsou patrně na přítomnost člověka zvyklí, takže od nás neutíkají pryč. Přestože provoz majitelům musí dát spoustu práce, vstupné je dobrovolné a pohyb neomezený.

Jdeme odtud ke kostelu, kolem něhož je jak hřbitov, tak Kostnice, založená roku 1741. Na hřbitově má svůj skromný hrob i statkář Jan Cimbura, hrdina románu místního faráře Josefa Baara.

▣ **Třetí den nás čeká domluvená prohlídka kláštera v Milevsku a poté Protivín**

Tentokrát je cítit, že je konec prosince, a tak nám je zima cestou od vlaku a poté i v klášteře. Ten byl založen v letech 1184 až 1187 Jiřím z Milevska a je nejstarším klášterem jižních Čech. Patří k nejvýznamnější památce Milevska. Protože se k nám nikdo nepřipojil a jsme s ochotnou paní původkyní na prohlídce sami, absolvujeme oba prohlídkové okruhy. Jeden je zaměřen na sakrální stavby a druhý na ukázky života bratrů Premonstrátů. Ke klášteru také náleží kostel svatého Jiljí, který stojí uprostřed současného hřbitova. Procházíme kolem chrámu navštívení Panny Marie, což je třetí největší románský chrám v Čechách.

Z Milevska vyrážíme do Protivína. Zde jdeme od vlaku kolem platanové aleje, kde stojí místní pivovar Platan s přilehlou zahradní restaurací.

Nedaleko odtud je od roku 2008 v provozu Krokodýlí ZOO, která si díky atraktivním tvorům nemůže na nedostatek návštěvníků stěžovat. Protože venku je lehce nad nulou a tady je velice slušná vlhkost, rosíme se nejen my, ale i objektivy foťáků, takže první záběry krokodýlů různých velikostí pořídíme až po půlhodinové aklimatizaci. ZOO chová mnoho unikátních krokodýlích druhů, které si lze z bezprostřední blízkosti prohlédnout. K vidění jsou i želvy a kobry.

Ze ZOO rázujeme do města, kde stojí zámek, který založil v polovině 13. století král Přemysl Otakar II. a který jednu dobu vlastnil samotný Karel IV. Bohužel dnes není tento zámek přístupný, protože je v soukromých rukách. Za zmínku stojí fakt, že zde pobýval spisovatel Eduard Bass a pracoval zde na románu Cirkus Humberto.

Před branou se nachází pomník padlým v obou světových válkách a také je zde instalována velká pamětní deska místnímu rodákovi a veliteli 312. čs. perutě RAF Václavu Rabovi. To byla příjemná tečka za naším prosincovým putováním.

Vítek Formánek a Eva Csölleová, foto autoři

{phocagallery view=category|categoryid=203|limitstart=0|limitcount=0}